

Staten som riskfaktor

"Huvudsaken är, att ett bestämt mål fastställles för penningpolitiken i varje land och på ett allmänfattligt sätt klarlägges och motiveras, samt att det sålunda fastställda programmet sedan med alla erforderliga medel under alla omständigheter genomföres [...] eljest har allmänheten ingen fast hållpunkt för bedömandet av det framtida penningvärdet utan måste inlåta sig på gissningar [...] riskerna inom det ekonomiska livet ökas och hinder läggas i vägen för en sund ekonomisk utveckling [...] det därför betraktas som en första grundläggande princip för en rationell penningpolitik, att den genom en konsekvent inriktning mot ett bestämt mål garanterar rättssäkerhet och förtroende inom det ekonomiska livet."

Orden är Erik Lindahls i hans arbete från 1924, *Penningpolitikens mål*. Bakom orden ligger en grundläggande tanke som innebär att staten skall minska osäkerheten för medborgarna också genom att själv bete sig på ett förutsägbart sätt. Fasta spelregler skall gälla. Ingen kan i dag, mer än 70 år senare, säkert räkna med att långsiktigheten i den egna planeringen skall belönas. Oförutsägbara och nyckfulla förändringar av lagar, skatteregler och statliga utgiftsnormer kullkastar underlaget för medborgarnas handlande. Staten bidrar på många sätt till medborgarnas säkerhet. Men staten fungerar också som riskfaktor.

MATS PERSSON
CLAES-HENRIC SIVEN